

"Козацький Редут між селами Пłosка і Семидуби на Волині"

*Ми прийшли з давнини, з глибини правіків,
З родових попелищ, з підневільної скрути.
Ми - таки проросли із могил козаків.
Бо за нами - козацькі редути.*

*Поміж нами є всі: і свої, і чужі,
І рідня, і «братва», і голота, і панство.
На козацькім редуті, на вічній межі
Нас не раз полишало гетьманство.*

*Дяка Богу, ще є поміж нас Богуни!
Може, виведуть знов із багнюки хохляцтва
Ти, надщерблений дзвоне, гучи-стугони!
Хай злітаються душі козацтва...*

*Повростали у пам'ять камінні хрести.
Нам стояти на смерть, або гнити в неволі
Українонько, дай нам до тебе прийти
Й помолитись на Пłosківськiм полі.*

*Піднімімо серця до високих небес -
Ми ж Покровою ще не забути.
Її Син у тортурах вмирав - і воскрес,
Аби встояли ми на редуті!*

Микола ТИМЧАК

Микола Тимчак і його полотно «На редуті»